

Свештеник: Пазимо. Мир свима.

Читач: И духу твоме.

Свештеник: Премудрост.

Читач: ЗАДУШНИЦЕ - Прокимен, глас 6: Душе ће се њихове настанити у добру.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Душе ће се њихове настанити у добру.

Читач: Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Душе ће се њихове настанити у добру.

Читач: Душе ће се њихове /

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: / настанити у добру.

Свештеник: Премудрост.

Читач: Читања: из Дела Светих Апостола и из Прве Посланице Солуњанима светог апостола Павла:

Свештеник: Пазимо.

СУБОТА СЕДМА по Пасхи

У дане оне, кад се избавише с лађе који бејашу с Павлом, тада сазнадоше да се острво зове Малта. А мештани нам указиваху не мало човекољубље, јер наложивши ватру све нас примише због кише која падаше и због зиме. И када Павле скупи гомилу грања и наложи на ватру, изађе змија од врућине и уједе га за руку. А када видеше мештани змију где виси о руци његовој, говораху један другоме: Свакако је овај човек убица, јер га избављеног од мора Правда не остави да живи. А он отресе змију у ватру, и не претрпе никакво зло. А опи очекиваху да ће он отећи или од једном пасти мртав. Но кад задуго чекаше, и видеше да му ништа зло не би, променише се и говораху да је он бог. Око места

пак онога бејаху имања поглавара од острва, по имену Публија, који нас прими и љубазно угости три дана. А догоди се да отац Публијев имаше грозницу и срдобољу и лежаше. Њему Павле уђе, па помоливши се Богу и положивши руке на њега, исцели га. Када се пак то догоди, и други на острву који бејаху болесни долажаху, и исцељиваху се. И они нам указиваху велике почести, а кад пођосмо спремише што нам је било потребно. А после три месеца одвезосмо се на лађи александријској, која је била презимила на острву, и имаше ознаку Диоскурâ. И доплывивши у Сиракусу остасмо онде три дана. А оданде обилазно приспесмо у Ригију; и после једнога дана, када дуну југо дођосмо други дан у Потиоле. Онде нађемо браћу и они нас замоле те останемо код њих седам дана, и тако дођосмо у Рим. И тамошња браћа, начувши за нас, изиђоше нам у сусрет до Апијева трга и Три крчме. И кад их виде Павле, заблагодари Богу и охрабри се. А кад дођосмо у Рим, капетан предаде сужње војводи. Али Павлу се допусти да живи засебно с војником који га чуваше. После пак три дана сазва Павле прваке јудејске. И кад се они скупише, говораше им: Људи браћо, ја ништа не учиних против народа или обичаја отачких, а предан сам из Јерусалима као сужањ у руке Римљанима. Они пак испитавши ме, хтедоше да ме пусте, јер се не нађе на мени ни једна смртна кривица. Али кад се Јудеји успротивише, био сам принуђен да се позовем на ћесара, не као да бих имао свој народ за нешто оптужити. Из тога разлога затражих да вас видим и поразговарам; јер због наде Израилеве оковаи сам у ове ланце. А они му рекоше: Ми нити примисмо писма за тебе из Јудеје, нити дође ко од браће да јави или каже нешто зло о теби. Уосталом, желимо да чујемо од тебе шта мислиш; јер нам је познато за ову јерес да се свуда говори против ње. И одредивши му дан, дођоше многи код њега у стан; њима је излагао сведочећи о Царству Божијем од

јутра до мрака и уверавајући их о Исусу из Закона Мојсејева и из Пророка. И једни вероваху ономе што он говораше, а други не вероваху. А будући несагласни међу собом, почеше да се разилазе, док Павле рече једну реч: Добро је казао Дух Свети преко пророка Исаије оцима нашим, говорећи: Иди народу овоме и реци: Ушима ћете чути и нећете разумети, и очима ћете гледати и нећете видети. Јер је отврднуло срце овога народа, и ушима тешко чују, и очима својим зажмурише да како очима не виде, и ушима не чују, и срцем не разумију, и не обрете се да их исцелим. Нека вам је, дакле, на знање да се незнабошцима посла ово спасење Божије, они ће и чути. И кад он ово рече, отидоше Јудеји препирући се много међу собом. А Павле остаде пуне две године у своме изнајмљеном стану, и примаше све који му долажаху, проповедајући Царство Божије, и учећи о Господу Исусу Христу са сваком смелошћу и неометано.

И за упокојене, 1. Сол (Зач. 270 – гл. 4, ст. 13-17)

Браћо, нећу да вам буде непознато шта је са онима који су уснули, да не бисте туговали као они који немају наде. Јер ако верујемо да Исус умре и васкрсе, тако ће и Бог оне који су уснули у Исусу довести с Њим. Јер вам ово казујемо речју Господњом да ми који будемо живи о доласку Господњем, нећемо претећи оне који су уснули. Јер ће сам Господ са заповешћу, гласом арханђела и са трубом Божијом, сићи с неба, и прво ће мртви у Христу васкрснути; а потом ми живи који останемо бићемо заједно с њима узнесени на облацима у сретање Господу у ваздуху, и тако ћемо свагда с Господом бити.

Свештеник: МИР ТИ (Мир теби читачу).

Читач: И духу твоме.

Свештеник: Премудрост.

Читач: глас 4: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Појци: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Читач: ЗАДУШНИЦЕ, глас 4: Блажени су које си изабрао и примио, Господе, спомен је њихов из нараштаја у нараштај.

Појци: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Читач: Спомен је њихов из нараштаја у нараштај.

Појци: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Свештеник: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Јеванђеље.
Мир свима.

Хор: И духу твоме....